

ДѢЙСТВИЕ ТРЕТО.

Килията на Инокентий, както въ първото дѣйстви-
е. Слѣдъ черковенъ отпускъ. Овошкитѣ въ гради-
ната шушнатъ нѣкакъ задавено, прѣзъ разреденитѣ
клонки на които се виждатъ облачнитѣ небосклони.
Отворения капакъ на прозореца се хлопа сегисъ-то-
гисъ отъ вѣтъра и скрибудането на резитѣ се носи
изъ килията.

I.

Бистра е застанала срѣщу червенъ флагъ, на
който съ златни букви, изшити отъ коприна, се
чете: Богъ е въ насъ! Слѣдъ малко влиза Баба Спа-
са въ празнично облѣкло.

Бистра.

(Загледана въ надписа, не чува Баба Спаса).

Баба Спаса.

Добро утро, Бистро!

Бистра.

(Изненадана). Добро утро, бабке! Черкова пуетна?

Баба Спаса.

Пуетна, ами какъ.

Бистра.

(Пакъ погледва флага). Нали е хубаво нѣщо?